

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **stěžovatelky: E. F., a dalšího účastníka: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti stěžovatelky proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 7. 2005, č. j. 36 Az 257/2004 - 24,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Brně byla žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 22. 11. 2004, č. j. OAM - 2927/VL - 10 - ZA05 - 2004, zamítnuta; a o nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Ve smyslu daného poučení podala stěžovatelka proti rozsudku Krajského soudu v Brně, jenž jí byl doručen 6. 9. 2005, kasační stížnost, která byla stěžovatelkou podána u krajského soudu dne 19. 10. 2005 (kasační stížnost tedy nebyla podána v zákonné lhůtě a je zjevně opožděná).

Stěžovatelka byla řádně poučena, že kasační stížnost lze podat do dvou týdnů po doručení rozsudku ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka však podala kasační stížnost až dne 19. 10. 2005, tedy po marném uplynutí lhůty, jež uplynula dnem 20. 9. 2005.

Rozsudek byl stěžovatelce doručován na uvedenou adresu: P. s. Z., H. 514, Z. u B.. Jak vyplývá z poštovní relace, tento rozsudek, písemnost určená do vlastních rukou, byl na základě předchozí výzvy uložen na poště dne 31. 8. 2005 po předchozí výzvě a stěžovatelka si ho vyzvedla dne 6. 9. 2005 – tuto skutečnost stvrdila vlastnoručním podpisem. V kasační stížnosti uvedené datum 10. 10. 2005, jež stěžovatelka uvádí jako datum doručení kasační stížností napadeného rozhodnutí, je nesprávné, a nelze tedy od něho počítat lhůtu k podání

kasační stížnosti a považovat kasační stížnost za podanou v zákonné lhůtě, jak stěžovatelka mylně uvádí.

Krajský soud v Brně po podání kasační stížnosti postupoval ve smyslu ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost se spisy Nejvyššímu správnímu soudu. Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) kasační stížnost jako zjevně opožděnou odmítnout. Za této situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl neprodleně po jejím obdržení, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu